

ELS CLÀSSICS VOLEN SORTIR- MARÇ 2019

Daniel “el Mochuelo” prenent el sol a la 5a. Avinguda de Sitges

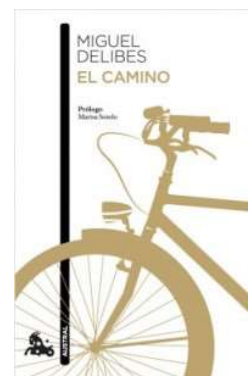

Títol: “El camino”
Autor: Miguel Delibes
Editorial: Destino, 2018

“Las cosas podían haber sucedido de cualquier otra manera y, sin embargo, sucedieron así. Daniel, el Mochuelo, desde el fondo de sus once años, lamentaba el curso de los acontecimientos, aunque lo acatara como una realidad inevitable y fatal. Después de todo, que su padre aspirara a hacer de él algo más que un quesero era un hecho que honraba a su padre. Pero por lo que a él afectaba...”

Així comença “El camino“, novel·la de Miguel Delibes, amb Daniel al seu llit, sense poder dormir, recordant tot allò que ha viscut al seu poble, les anècdotes, les aventures quotidianes amb els seus amics, els veïns i veïnes, les manies i costums intocables.

No sempre són records dolços. El món rural a l'Espanya de la postguerra és dur, tancat, repressiu... però els nens s'hi senten lliures, aprenen de la natura, de converses a mitges, i de les relacions humanes que es formen al seu voltant. I a Daniel li fa por i mal deixar aquesta vida, enfrontar-se a la ciutat i al progrés, fer-se gran i emprendre un nou camí, lluny de les seves referències.

A través de la mirada i la veu de Daniel coneixerem una galeria de personatges, molts dels quals podrien ser els protagonistes de novel·les senceres per la força que tenen. Miguel Delibes és un mestre en la construcció de caràcters i de vides, de narrar històries creuades, retaules que formen un tot.

Com oblidar Roque el Moñigo, Germán el Tiñoso, la Mariuca-uca, las Guindillas, Quino el Manco, i la resta d'habitants del poble?

I com uns personatges més, també hi tenen un pes destacat la natura, la mort, l'amistat, l'amor (real i platònic), el sexe, la religió, la crítica dels costums i de certes mentalitats.

L'any 1947, Miguel Delibes havia guanyat el premi Nadal per “**La sombra del ciprés es alargada**“, la seva primera novel·la, i començava a destacar en el panorama literari espanyol. L'any 1949 va publicar “**Aún es de día**“, que va patir censura.

I l'any 1950 va arribar la seva tercera obra, “**El camino**“, que va significar la seva consagració en la narrativa espanyola de postguerra, aconseguint l'èxit tant entre els crítics de l'època, com entre els lectors.

Amb el suport del Departament de Cultura

La crítica va destacar l'autenticitat tant en tot allò que explica la novel·la, tant en la forma com en l'estil, ja que l'autor redueix la seva intervenció "al mero papel de transcriptor y en haber pintado la vida de la aldea no sólo desde el punto de vista infantil de Daniel, el Mochuelo, sino de acuerdo con la propia conciencia de todo el pueblo" (Antonio Vilanova, en la seva crítica literària a "La letra y el espíritu").

També cal fer esment al llenguatge de l'obra, totalment viu, natural, espontani, fidel a l'espai on passa l'acció i a la psicologia dels personatges, i riquíssim en vocabulari relacionat amb el camp i la natura.

Llegir "El camino" és acompanyar Daniel en la seva nit d'insomni, i acabar el llibre desitjant que li vagi molt bé a la ciutat, que les experiències viscudes al poble li serveixin en el futur, i que no deixi mai de mirar les coses amb els seus ulls atents i oberts com un mussol.

El camino ha tingut dues adaptacions a la pantalla:

- "El camino", pel·lícula dirigida per Ana Mariscal l'any 1963.
- "El camino", sèrie de TV de cinc episodis, dirigits per Josefina Molina l'any 1978.

Daniel "el Mochuelo", en la sèrie dirigida per Josefina Molina.

Amb el suport del Departament de Cultura